

Jeg tror, at Eksportprisen vil komme til at ligge betydeligt højere end den, man i Øjeblikket er vant til at regne med. Man har nævnt et Tal som 4 Kr. pr. Pund for Eksportsmørret; jeg tror ikke, at dette Tal svæver ganske i Luften. Hvis man virkelig kunde gaa ud fra, at vi fik saa meget Smør til Eksport, som jeg her har nævnt, og at Prisen kom til at ligge i Nærheden af dette Tal, vilde Resultatet blive, at de $\frac{2}{5}$, som Staten skal have af det, der tjenes paa Eksportsmørret, vil blive 17 Mill. Kr., godt og vel, og de 23 Mill. Kr. vil da reduceres med disse 17 Mill. Kr. Det vil ses, at hvis disse Beregninger holder Stik, vil hele denne Smørordning ikke blive saa dyr, som det ved første Øjekast kunde se ud til. Jeg indrømmer selvfølgelig, at den sidste Del af den Beregning, jeg har fremsat, hviler paa supponerede Størrelser, paa gættede Tal, men jeg tør dog nok sige, at Overskud vil der blive paa den Forretning derigennem, at Staten skal have de $\frac{2}{5}$ af Overskuddet paa Eksporten. Jeg henstiller til det Udvalg, som bliver nedsat, at tage hele dette Forslag, der har foreligget under Forarbejderne til dette Lovforslag, op til nøjere Overvejelse og Drøftelse, idet formentlig ethvert Parti maa være interesseret i, at Statens Udgifter bliver saa smaa som muligt, og at den tilsigtede Ordning bliver saa god som muligt, og det forekommer mig, at man ikke kan lade dette Forslag uænsset, men at det vil være ganske nødvendigt at gennemarbejde det i Detailler og tage Stilling til det af Hensyn til de meget store og meget betydelige Omkostninger, som Lovforslaget ellers vil bringe Statskassen.

Forøvrigt vil jeg, inden jeg slutter, tiltræde de Udtalelser om Kunstsmør, som faldt fra det ærede Medlem, der paa Venstres Vegne havde Ordet (Jørgen Jensen). Det er et Spørgsmaal, der bør tages med op i disse Overvejelser, og som man gør vel i at gennemtænke, idet der muligvis gennem fornuftigt Salg og Kontrol af dette Produkt vil kunne gøres Forbedringer i det foreliggende Lovforslag, navnlig i Retning af, at Rationen, som jeg finder noget knap, maaske kan blive noget større.

Med Hensyn til Forslaget om, at Indenrigsministeren skal være bemyndiget til at paalægge Kommunerne at nedsalte Flæsk, skal jeg advare imod, at man giver disse Paabud en alt for stor Udstrækning, navnlig forstaaet saaledes, at det ikke paabydes Kommunerne at salte saa store Kvantiteter Flæsk, at man risikerer, at der bliver en betydelig Beholdning tilbage, hvilket jo slet ikke er tilsigtet med dette Forslag.

Jeg er nemlig overbevist om — det har jeg hørt fra flere forskellige Sider —, at Kommunerne mener, at en meget stor Del af deres Indbyggere allerede paa Forhaand har foretaget saadanne Nedsaltninger. Det er ikke blot den mere bemidlede Del af Befolkningen, men langt og dybt ned i denne, at man i Tide har sikret sig en Gris eller en Del af en Gris og nedsaltet den. Man bør gaa ud fra, at noget saadant er Tilfældet, og det forekommer mig, at det heller ikke vilde være uoverkommeligt at undersøge, i hvilket Omfang en saadan Hjemmeslagning har fundet Sted, saaledes at man i hvert Fald tilnærmelsesvis kunde faa Oplysning derom og rette sine Paabud til Kommunerne derefter.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Rode): De fremsatte Udtalelser giver mig det Hovedindtryk, at Forslaget, saaledes som det er forberedt gennem alle de Forhandlinger, der er skildrede, i sine Hovedbestemmelser har truffet det rette. Tilslutning til alle Prisbestemmelserne i Lovforslaget er jo i det væsentlige givet af Ordførerne, dog maa vel her undtages det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Piedler), som udtalte sig ret svævende om disse Spørgsmaal. Tilslutning til Produktionsprisen er, som man kunde vente, givet under noget forskellige Forudsætninger. Der har været nogen Forskel i Bedømmelsen af, i hvor høj Grad Prisen maatte siges at være ikke blot lønnende, men ogsaa opmuntrende; det fremgaar ogsaa af de Udtalelser, som følger med Lovforslaget, at man ser noget forskelligt herpaa. Det er rimeligt, at de, der taler Producenternes Sag, ikke overdriver deres Tilfredshed, idet det jo let hos andre kunde medføre en Tendens til Nedsættelse. Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) dvælede ved Spørgsmaalet om, hvorvidt Prisen paa Smørret kunde siges at gøre Produktionen lønnende, naar man saa hen til de nugældende Priser paa bl. a. Hø, Halm og Roer. Det ærede Medlem vilde dog ikke lægge alt for stor Vægt derpaa, og det var vist med Rette, for de Priser, som nu betales for Hø, Halm og Roer, er udenfor det rimelige Niveau. Man har fra alle Sider været enig om, at Foderpriserne skulde være under Brødprisen. I Kornloven er Bygprisen sat til 23 Kr. og Rug- og Hvedepreisen til 26 Kr.; men Prisen for Hø, Halm og Roer hæver nu Værdien af denne Del af Foderstofferne op over Kornprisen, og det har altsaa ikke været Meningen. Hvis man regner med